

دولت ترکیه و اهداف توسعه طلبانه در سوریه

که

ممکن طوفان ترکی! را سبب شود.

از تاریخ ۳۱ ماه می بدینطرف، شهرهای استانبول، انقره، بودروم، قونیه، ازمیر و . . . کشور ترکیه شاهد درگیریهاست. این نا آرامیها به خاطر تبدیل پارکی به نام «گزی» که محل تفریح برای جوانان و فامیلها بود و دولت ترکیه تصمیم به اعمار مرکز خریداری گرفته است، آغاز شده است. خیزش مردم و تجمع آنها در پارک «گزی» و «میدان تقسیم» در آغاز به صورت تظاهرات آرام علیه این تصمیم دولت ترکیه بود. ولی در روز بعدی ادامه تظاهرات، پولیس ترکیه بالای تظاهر کننده گان حمله و تعدادی را زندانی و از گازهای اشک آور علیه آنها استفاده کردند. که این برخورد پولیس با تظاهر کننده گان، به خشونت کشانیدن تظاهرات و انتقال آن به سایر شهرهای ترکیه گردید.

به یقین که اقدامات دولت ترکیه تحت رهبری حزب عدالت و توسعه (جنبش اسلامگرای نوین) علیه بشار اسد و همکاری آنها با قوت‌های وابسته به غرب و مسلمانان تندرو سوری، تأثیرات خویش را بالای نیروهای مترقی و متحد ترکی که حال علیه دولت (رجب طیب اردوغان یا حزب عدالت و توسعه) صدراعظم ترکیه داشت و دارد، قرار گرفتند.

آنچه که از روند رویدادهای سوریه و واقعیات موجود در آن بر می‌آید عبور ارتش ترکیه از سرحد بین ترکیه و سوریه به قصد مداخله نظامی، هیچ ربطی به نگرانی دولت ترکیه از افزایش تلفات مردمی و یا نگرانی از تهدیدات سوریه در مرزهای جنوبی و غیره ندارد. دولت ترکیه می خواهد از موقعیت کنونی برای تامین اهداف خود بهره بگیرد. برقراری حکومت اسلامی معتدل مورد نظر دولت ترکیه هم که چاشنی این مداخله است برای مردمی که در نتیجه جور و ستم استبداد سیاسی و محرومیت‌های اقتصادی به انقلاب روی آوردند (با تأسف که توسط غرب و کشورهای عربی و ترکیه به بیراهه کشانیده شد و تروریست‌های غربی و منطقه انقلاب را به دست گرفتند!) و خواهان آزادیهای اجتماعی و سیاسی و رفاه و تأمین زندگی شایسته انسانی هستند، جاذبه بی ندارد.

حکومت ترکیه تا پیش از حرکت اعتراضی مردم گرمترین روابط را با رژیم بشار اسد داشت. جلسات پارلمانی مشترک با نماینده گان سوری برگزار می کرد، سیاست‌های بشار اسد را تأیید می کرد و هیچ تمایلی هم به "توسعه دموکراسی و حقوق بشر" که امروز ریاکارانه از آن دم می زند، نشان نمی داد. اما به محض شنیدن صدای

انقلاب یک شبه پوست اندازی کرد و پا به میدان گذاشت تا در واقع به قول "داود اوغلو" وزیر امور خارجه ترکیه انزوای عدم مشارکت در جنگ امریکا با عراق را جبران کند و در تکمیل پروژه انحراف و به شکست کشاندن انقلاب سوریه به ایفای نقش فعال بپردازد.

صف آرایبی ارتش ترکیه در نوار مرزی در کنار دیگر اقدامات مداخله جویانه سیاسی هدفی جز به انحراف کشاندن مسیر مبارزات حق طلبانه مردم سوریه بر علیه استبداد حاکم در این کشور نداشته و ندارد. با گسیل اولین سرباز بذر جنگ داخلی افشانده می شود و درگیریهای قومی و مذهبی به منظور بی ثبات کردن فضای بعد از بشار اسد پایه ریزی می گردد. در نتیجه چنین مداخلاتی است که مبارزات پُر مصرف و پُر تلفات مردم بازبچه دست قدرتهای امپریالیستی و منطقه‌یی می شود. سرانجام این پروسه هم روشن است، اگر کشور سوریه از جنگها و درگیریهای داخلی قومی و مذهبی هم رهایی یابد نتیجه‌یی جز تقسیم قدرت بین گروههای بی ربط به طبقات محروم و پایمال کردن حقوق و اراده آنها را بدنبال نخواهد داشت.

با همه اینها این واقعیت را باید خاطر نشان کرد که مداخله نظامی دولت ترکیه در سوریه نقشه‌یی نبود که ارتش ترکیه بتواند به آسانی آن را از سر بگذرانند. بدون شک موانع جدی و فلج کننده‌یی بر سر راه استقرار ارتش ترکیه در سوریه وجود داشت. لشکر کشی ترکیه به سوریه می‌تواند این کشور را در باتلاق جنگ دراز مدت فرو برد و طعم تجربه امریکا در عراق و افغانستان را در بُعد پیچیده‌تر به او بچشاند. در این میان جمهوری اسلامی ایران رقیب منطقه‌یی دولت ترکیه نیز خواهد کوشید از امکانات خود برای دخالت در سوریه ابزاری بسازد تا با اتکاء به آن در مذاکراتش با کشورهای غربی امتیاز بگیرد. این دخالتها که از مدتها پیش آغاز شده بود، در آینده و بعد از حکومت بشار اسد نیز ادامه خواهد یافت. باین ترتیب کشور سوریه می رود که به میدان رقابت دولتهای منطقه تبدیل شود. رقابتی که بهای آن قربانی گرفتن فراوان از مردم بیدفاعی است که هیچ نفعی در فایق شدن هیچکدام از طرفهای درگیر ندارند. می بینیم که چه گونه مبارزات انقلابی و عادلانه مردم این کشور بر علیه دیکتاتوری حاکم از مسیر خود منحرف می شود و قربانی مطامع دولتهای منطقه و قدرتهای امپریالیستی می-گردد.

و حال از چند روزی بدینسو، دولت ترکیه خود با بهار عربی (طوفان ترکی) مواجه شده است. در ایجاد و تحکیم همان دامی که دولت ترکیه تلاش داشت و تلاش کرد که برای اسد ترتیب کند، خودش هم گرفتار گردیده است و در آینده های نزدیک نتایج را خواهیم که در چی دستاوردی نیروهای مترقی ترکیه در این بهار! خواهند داشت؟